

نویسنده: موشی ماخویر (Moshe Machover).
منبع و تاریخ نشر: مانتلی ریو « 2020-02-01 ».
برگردان: پوهندوی دوکتور سید حسام «مل».

-----[20]-----

صیهونیزم مسیحی الاغ و ماده گوساله قرمز

Messianic Zionism The Ass and the Red Heifer

بخش دوم

الاغ «خر» مسیح

از نظر تاریخی گسترش استعمار رژیم صیهونیستی به سرزمین های فلسطین که توسط اسرائیل در سال (1967) در اشغال اسرائیل درآمده بود واقعاً که یک نتیجه گیری گذشته و قبلی بود. موضوع تحقق یک سرنوشت آشکار که گروه های ستیزه جویانی بلا فاصله وارد عمل شدند و با ایجاد پایگاه های یهودی بگونه خصمانه جمعیت فلسطین و فلسطین آسیب دیده را با اشاعه یک ایدئولوژی صریح مذهبی مسیحی که از نظر تاریخی به یک رمان جدید می ماند در محاصره در آوردند (39).

در فازیا در مرحله قبل از سال (1948)؛ ایدئولوژی که انگیزه پیشگامان استعمار صیهونیست ها را داشت؛ گرچه که از اشتقاق های مذهبی برخوردار بود ولی در نهایت امر صریحاً سکولار بود. اما این همه در مورد ملت سازی؛ تولد مولد ویا طوریکه آنها دیدند مثل تولد دوباره ققنوس یا یک ملت تنومند و قوی جسّه **عبری** از زیر خاکسترهای یهودیان تغییر شکل یافته در دیار یهودی تولد ویا چشم میکشاید یعنی آنهاییکه پایه های

یک کشور آینده **عبری** بودند که اکثریت آنها چپ‌گرایان خودگرا بودند و به اصطلاح خود را بنام صهیونیست‌های سوسیالیستی معرفی می‌کردند که امروز ممکن است اینچنین معرفی و یادیدگاه عجیب به نظر برسد. اما در آن روزها ترکیبی از سوسیالیزم ادعا میشد که توأم با استعمار استثنایی نبود. در پیش‌نویس قطعنامه ارایه شده در هفتمین کنگره بین‌المللی سوسیالیست (واقع در اشتوتگارت سال «1907») تذکر داده شده بود که کنگره اساساً همه سیاست‌های استعمار را محکوم نمی‌کند یا که آنرا همه‌جا نبه رد نمی‌کند؛ زیرا تحت سوسیالیزم سیاست استعماری می‌تواند نقش متمدانه‌ای را ایفا کند. نویسنده این مصوبه برجسته‌ترین سخنگوی بین‌المللی در مورد مسایل استعماری بود یعنی نماینده هیئات **هلند بنام هندریک اون کول (Hendrick Van Kol)** که او خود یک شخص نژاد پرست بود و صاحب یک مزرعه‌ای در **جاوای اندونیزیا** بود (40). **کارکاتسکی** علیه اکثریت هیئات آلمانی از کنگره خواست تا طرح پیشنهادی **اون کول** را رد کنند مداخله **کارکاتسکی** توسط **لینن** تا بید شد؛ کنگره در طول روز به جروبحث پیرامون مصوبه پیشنهاد شده پرداختند و بالاخره مصوبه مذکور را با اصلاحات چندی مورد رای قرار دادند که سرانجام با (128) رای در مقابل (108) رای شکست خورد و ده‌نمانیده هیئت سوسیالیست رای ممتنع دادند. (41)

در سال «1967»، این ایدئولوژی پیشگامانه قبل از سال «1948» منسوخ شد: این ملت یعنی اسرائیل ساخته شده بود و اسرائیل یک قدرت هسته‌ای بود، اگرچه غیر رسمی بود. صهیونیسم سوسیالیستی دیگر ایده‌ای الهام‌بخش نبود.

از سال «1948» تا «1967»، نقش هر ایدئولوژی پیشگام به عنوان توجیه‌کننده و انگیزه استعمار صهیونیست‌ها چندان اثبات نشد. فراخوان زی‌دی برای آن وجود نداشت. پاکسازی قومی فلسطین در طول سالهای «1949-49» و موج عظیم مهاجرت یهودیان که به زودی به دنبال آن، جمعیت بومی فلسطین اسرائیل در سال «1949» را به «14» درصد کاهش داد: (159.100) از مجموع (1.173.000). تا سال (1967)، جمعیت بیش از دو برابر شد، اما نسبت فلسطینی‌ها به سختی تغییر یافت: (392.700) از میان (2.776.300)، با تولید مثل طبیعی فلسطینی‌ها، مهاجرت یهودیان اضافی را جبران کرد. (42) اسرائیل از بیرون می‌تواند به صورت سطحی مانند یک کشور عادی معمولی به نظر برسد. اقلیت قومی نه چندان بزرگ؛ مشروعیت آن ظاهراً مشکل‌ساز نیست. درست است که استعمار رژیم صهیونیستی بی‌امان ادامه داشت. به عنوان مثال سرزمین‌های

متعلق به عرب ، هم متعلق به پناهندگان پاکسازی شده قومی و هم برای کسانی که از پاکسازی قومی گریختند ، توسط دولت سلب مالکیت شد و به مهاجران یهودی واگذار شد .(43) اما این استعمار داخلی بود ، در قلمرو اسرائیل مورد قبول بین المللی بود و نیازی به توجیه آنچه در افکار عمومی جهانی به حساب می آید ، وجود دارد که عمدتاً همه را در مورد پناهندگان فلسطینی تبعیدی نادیده گرفته یا فراموش کرده است . مهاجران اکثراً مهاجران فقیر جدید از آسیا ، آفریقا و اروپای شرقی بودند که توسط بوروکراسی ایالتی روی سرزمین های دزدیده شده ریخته می شدند . آنها مبارزانی که از نظر عقیدتی هدایت می شدند ، نبودند و نیازی به آن نداشتند ..

تا سال « 1977 » ، تمام دولتهای اسرائیل ائتلاف هایی بودند که تحت کنترل حزب کارگر اسرائیل (ILP) بود .(44) و در کل این دوره (با دو وقفه مختصر) ، آنها متحد وفادار (ILP) ، حزب ملی مذهبی (NRP) را شامل می شدند .(45) برخلاف احزاب مذهبی فوق ارتدکس که نگرش آنها به صهیونیسم در بهترین حالت **ولرم** یا نیم گرم بود (و بخش اعظم دوره از سال (1948-77) را در مخالفت و یا به عنوان شرکای ائتلاف بسیار خرد سال سپری کرد) ، ایدئولوژی حزب ملی مذهبی (NRP) یهودیت نسبتاً ارتدوکس را با صهیونیسم ترکیب کرد . تا سال (1968) ، برند یا نوع صهیونیسم (NRP) یا از تنوع ملایمی برخوردار بود . رهبر آن ، **هایم-موشه شاپیرا (Haim Mosha Shapira)** - وزیر کابینه در کلیه دولتهای اسرائیل از سال (1948) تا زمان مرگ وی در (1970) - عموماً به عنوان دلسوزترین و آشتی ترین وزیر ارشد در مورد مسائل جنگ و صلح و نگرش نسبت به فلسطینیان در نظر گرفته می شد .

اما در پشت صحنه ، نسل جوانی از اعضا و حامیان حزبی ملی مذهبی (NRP) با یک نوع دکنترین بسیار متفاوت درگیر شدند . منبر اصلی آن در **یشیوا** در **اورشلیم** (کالج مذهبی) ، مرکز **هراوک کوک** () ، تأسیس شده در سال (1924) ، بنیانگذار آن ، **خاخام ابراهیم اسحاق کوک** (1835 - 1865) ، صهیونیست از نوع بسیار نادر بود . در حالی که اکثر صهیونیست ها کافر بودند و بیشتر **خاخام های ارتدکس** در مخالفت با صهیونیسم متفق بودند ، **کوک** صهیونیست مسیحی بود . مطابق الهیات وی ، استعمار صهیونیست ها از فلسطین و تأسیس نهایی یک کشور یهودی بخشی از یک برنامه الهی بود که با آمدن مسیح به اوج خود رسید . دکنترین سیاسی پیچیده ؛ وی از اتحاد با صهیونیست های سکولار دفاع می کرد و تحمل خدا یا ن آنها را نداشت . آنها باید مورد تحقیر و تحقیر قرار گیرند: او آنها را با الاغ مسیح

مقاومه کرد - یک **بیروت گنگ** اما یک ابزار الهی است که منجی را در پشت خود تحمل می کند. Zvi Yehuda Kook ، که در سالهای بسیار مهم بین سالهای (1951 تا) (1982) رهبری پیشیو را بر عهده داشت. در آن لانه های مختلفی همچون **موشه لووینگر** ، **هانان پورات** و دیگر رهبران اصلی مهاجران مذهبی متعصب پس از (1967) قرار گرفتند. بسیاری دیگر تحت تأثیر کلام آن قرار گرفتند. پس از جنگ ژوئن (1967) ، (NRP) به زودی توسط این گروه از **رویانیان** مسیح به تصرف درآمد. در سال (2008) ، این حزب در حزب دینی **فرا ملی گرا (HaBayit HaYehudi)** (خانه یهودیان) ادغام شد. وقتی این ستیزه جویان شروع بکار کردند؛ وقتی بود که از دهن میله های سلاح های جنگ بود سرازیر میشد اسرائیل در این هنگام تازه مراکز سرزمین های مقدس اعم از اماکن مقدس چون اورشلیم و هبرون را تصرف کرده بود که در سال (1947) از تصرف آن تجاهل میکرد و یا ظفره میرفت و اما **شونیست های** مذهبی اسرائیل هرگز وقت خود را در راه اندازی ایجاد پاسگاه ها در سرزمین های تازه اشغال شده فلسطین از دست ندادند. از آن زمان استعمار اسرائیل با الهام و هدایات آنها در سرزمین های مسروقه همچو سلطان میتاستاز (گسترش) و مراکز جمعیت فلسطین را احاطه و در محاصره خود در آوردند.

فتوحات سال (1967) صهیونیست های مسیحی فرصتی تاریخی برای عملی کردن آنچه که موعظه های **خام** آنها انجام داده بودند فراهم کردند به همین ترتیب ، ایدئولوژی آنها توجیهی موجه - منطقی غیر منطقی - را برای آنچه که از نظر تاریخی مرحله بعدی پروژه استعمار رژیم صهیونیستی بود ، ارائه کردند ، هدفی ماندگار در دستور کار بلند مدت آن. این مسأله ای بود که در بهشت انجام شد.

مارکسیست ها تعجب نخواهند کرد که یک ایدئولوژی وقتی در یک جامعه بخاطر تأثیر گذاری قرار می گیرد و یا بکار می رود و چیزی که به دست می آورد ، متناسب با واقعیت ما دی آن است. در این مورد ، واقعیت ما دی تملک نظامی اسرائیل از سرزمین های قابل استعمار مجاور است - یک جا ذ به تقریباً غیر قابل مقاومت برای یک کشور مستقر که از مزیت قریب به اتفاق در تعادل قدرت محلی و منطقه ای و همچنین پشتیبانی بی امان از امپراتوری هژمونیک جهانی برخوردار است. در این دیالکتیک ، ایدئولوژی مذهبی مسیحایی نه تنها انگیزه و انگیزه ای برای استعمار فراهم می کند ، بلکه - همانطور که **امیرا هاس (Amira Hass)** مشاهده کرده است - همچنین یک جنگ مذهبی با آنچه در واقعیت است ، یک محرک سیاسی بی امان از عزل و پاکسازی قومی است (47).

Amos Oz و امیرا هاس (Amira Hass) {ژورنالیست و روزنامه نگار اسرائیلی}

از سال (1967)، صهیونیسم مذهبی مسیح از غیرت و یا تعصب و گرمی برای کاشت پاسگاه های استعمار در زمین خصمانه به سرقت رفته از مردم بومی خود برخوردار است. صهیونیست های معتدل هیچ سلاح معنوی یا اخلاقی مؤثر در برابر این ایدئولوژی ندارند. بنا براین، در بحث و گفتگوهای عمومی که پس از جنگ (1967) در اسرائیل آغاز شد، صهیونیستهای معتدل "چپ" خود را در یک نقطه ضعف قرار دادند یا یافتند که با الحاقات طلبان هراکی (جنجالی) مواجه شدند.

به عنوان مثال، آموس اوز، که از خطر جمعیت شناختی ناشی از جمعیت زیادی عرب به دولت یهود یا نگران شده بود، در برابر خط مشی های وحشتناک همراه با عیاشی الحاق اکسپرسیونیستی (توسعه طلبی) گسترش یافت. وی استدلالهای استناد شده به حقوق "تاریخی" یهودیان بر سر "کل سرزمین اسرائیل" را "توهم اسطوره" توصیف کرد. وی در ادامه تصریح کرد که حقوق ارضی و مرزهای سیاسی فقط بر اساس اصل جمعیتی قابل تکیه است: هر قومی حق دارد بر سرزمینی که در آن ساکن است و اکثریت را در آن تشکیل می دهد. هر اصل دیگری را بی اساس بیندارد (48).

یک مبارز سیاسی وابسته به الحاق هیچ برای نشان دادن ضعف موضع آموس اوز نداشت: این معیار "امروز که در این قطعه زمین ساکن است" به هیچ وجه نمی تواند تنها معیار باشد. زیرا اگر آموس اوز آن را اعمال کند و این تنها باشد، صهیونیسم به هیچ وجه توجیهی ندارد.

اگر آموس اوز مرزهایی را که ما تا کنون در آنجا وجود داشتیم تأیید کند، زیرا آنها دارای دلیل منطقی جمعیت شناختی هستند، باید از خود بپرسد که آیا این وضعیت جمعیتی که مرزها را تعیین می کرد همیشه وجود داشته یا در یک فرآیند استعمار ایجاد شده است یا

خیر. در واقع، بر اساس یک معیار جمعیتی، ما در آغاز تحقق صهیونیسم هیچ حقی بر این کشور نداشتیم! تمام حق ناشی از توهمات یک افسانه است. این همان چیزی است که همیشه ضد صهیونیست ها ادعا می کردند. با این وجود، ما آمادگی پذیرش وضعیت دموگرافیک خاص به عنوان تنها معیار را نداشتیم. ما همه کار را کردیم تا وضعیت جمعیتی را تغییر دهیم. آیا انجام این کار جایز است؟ اگر اینگونه نباشد - هیچ توجیهی برای وجود ما در اینجا وجود ندارد. اگر چنین باشد - هیچ چیز مقدس در مورد مرزهای تعیین شده توسط یک رویارویی نظامی خاص [یعنی جنگ 1948] وجود ندارد و تغییر وضعیت جمعیتی در سایر مناطق نیز جایز است. (49)

از سال (1967)، نفوذ سیاسی صهیونیستهای مسیحی به تناسب تعدادشان به دست آمده است. آنها قدرت را به عنوان شرکای ائتلاف دست راستی سکولار به اشتراک می گذارند، در حالی که "چپ" تحریک شده صهیونیست به ناپدید شدن رومی آورند یا که می رسند. در طول چند سال گذشته، یک روند مداوم از اجبار مذهبی و عقب نشینی از سکولاریسم در جامعه اسرائیلی و یهودی وجود داشته است، زیرا وزیرای مذهبی و مسئولان زاهد شرور، هنجارهای خود را بر اکثریت سکولار مطیع عقیدتی نافذ می کنند. گزارش های اخیر در **ها آرتس** (به زبان عبری به معنی سرزمین که اشاره است به سرزمین فلسطین..... **ازویکی پدیا تفصیل توسط ای قلم**) موارد مکرر تفکیک جنسیتی در وسایل نقلیه عمومی، همایش ها، ارتش و آموزش عالی را نشان می دهد. (50) وزیر آموزش مذهبی رژیم صهیونیستی تلقین مذهبی را در مدارس سکولار تلقی کرده است. (51).

قسمت تاریک افسانه

تأثیر هولناک صهیونیست های مسیحی بر جامعه اسرائیل باعث نگرانی می شود، اما برنامه ها و پروژه های ناگوار آنها خطری به مراتب بیشتر است. از آنجا که این متعصبین نفوذ سیاسی به دست آورده اند، نباید پروژه های ظالمانه آنها به آرامی رد شود.

در نهایت همه مارک های ایدئولوژی صهیونیستی؛ ریشه در اسطوره دینی دارند، اما تنوع مسیحیان در مورد آن صریح و آشکار است و آن را به عنوان حقیقت تحت اللفظی در نظر می گیرند. بهترین قسمت آن این روایت است که سرزمین اسرائیل وطن باستانی قوم یهود است که نوادگان بنی اسرائیل باستان هستند. با این وجود غالباً خاطرنشان نمی شود که مطابق همان تاریخ مقدس، آنگونه که در کتاب های مقدس روایت شده است،

بنی اسرائیلی ها بومی آن سرزمین نبودند ، در ابتدا سرزمین کنعان خوانده می شد ، اما فاختان حمله می کردند. آنها نوادگان یک پد رسالار ، ابراهیم ، بومی بین النهرین بودند ، که سرزمین کنعان به وعده خداوند به آنها داده شده بود. پس از گذراندن چند نسل ، ابتدا به عنوان گله داران ونیمه چوپانان یا کوچیان در کنعان ، بعداً به عنوان برده های ایالتی در مصر و سپس بعنوان عشا یر در صحرای سینا ، آنها را با تصرف نظامی و قومی تحت تصرف خود کنعان ، تحت رهبری **جوشوا پسر نون** ، به تصرف گرفتند . وپاکسازی قومی کردند .

به سختی مهم است که به این داستان ، هما نظور که فقط در اینجا خلاصه می شود ، که اصلاً هیچ مبنای تاریخی واقعی ندارد باور کرد . اما مهم این است که متعصبان مذهبی صهیونیست ، کتاب **جوشوا** را به معنای واقعی کلمه می گیرند و آن را به عنوان یک نمونه مثبت ، الگویی واقعی می دانند .

بنا بر این ، در کنفرانس سپتا میر سال (2017) فراکسیون اتحادیه ملی حزب (HaBayit HaYehudi) ، که بخشی از ائتلاف حا کم بود ، به اتفاق آرا به تصویب برنامه تصمیم گیری شده توسط (Bezalel Smotrich =) (که در آن زمان معاون رئیس کنست « پارلمان اسرائیل » بود و در زمان نوشتن متن مصوبه یک وزیر در کابینه اسرائیل بود) تصویب شد . که طرح **اسمو تریش** یک اولتیماتوم تسلیمی یا تبعید را به فلسطینی ها ارائه می دهد که در آن " دو گزینه برای اعراب سرزمین اسرائیل ارائه می شود " :

1. هر کسی که ما یل و توان دارد که از تحقق آرمانهای ملی خود چشم پوشی کند ، می تواند در اینجا بماند و به عنوان فردی در کشور یهود زندگی کند .

2. هر آن کسی که تمایلی ندارد و نمی تواند از آرزوهای ملی خود چشم پوشی کند ، از ما برای مهاجرت به یکی از کشورهای عربی میتواند کمک بخواهد .
گزینه سوم نیز وجود دارد .

و آن هر کسی که اصرار دارد این "گزینه" سوم را انتخاب کند - و به ادامه خشونت اش علیه نیروهای دفاعی اسرائیل ، کشور اسرائیل و یهودیان بپردازد - به طور قاطع توسط نیروهای امنیتی با نیرو بیشتری نسبت به هم اکنون و هرچه راحت تر اداره خواهد شد . و ما این شرایط را میتوانیم داشته باشیم (.52)

در ارائه طرح ، **اسمو تریش** صریحاً به کتاب **جوشوا** (در حدود قرن سیزدهم قبل از میلاد) ، رهبر اسرائیلی که جا نشین **موسی** شد و قوم خود را به سرزمین موعود سوق داد .

..... **تفصیل توسط این قلم** (به عنوان سابقه و الهام اشاره میشود . » **53**)

من آنرا یعنی موضوع مورد نظر را به **دانیل بلاتمان (Daniel Blatman)** ، مورخ هولوکاست و نسل‌کشی در دانشگاه عبری اورشلیم ، واگذار خواهم کرد تا درباره این طرح اظهار نظر کند. در اینجا چند نمونه آورده شده است:

اسموتریش به عنوان الگوی خود به کتاب مقدس کتاب «**جوشوا**» تکیه می‌کند. محققان نسل‌کشی در جهان باستان قبلاً مشخص کرده‌اند که کتاب **جوشوا** یک سند مهم برای بررسی ویژگی‌های نسل‌کشی در جهان باستان است [که این خود] این اقدامات را توضیح می‌دهد که صریحاً به عنوان نسل‌کشی در کنوانسیون پیشگیری سازمان ملل در سال (1948) تعریف شده است. و مجازات جنایات نسل‌کشی. ...

تحسین **اسموتریش** از نسل‌کشی کتاب مقدس **جوشوا** او را وادار می‌کند تا ارزشهایی را که شبیه به (SS) آلمانی است به دست آورد. به طور طبیعی ، او برای ایجاد چنین مقایسه‌هایی مشکلی ایجاد نکرد ، زیرا کسی که از نسل‌کشی حمایت می‌کند ، سعی نمی‌کند جهان بینی مربوط به نسل‌کشی‌های پیشین او را درک کند.

آیا **اسموتریش** معتقد است که اخلاق کتاب **جوشوا** می‌تواند نمونه‌ای برای رفتار با فلسطینیان امروز باشد؟ ...

بدیهی است که نمی‌توان انتظار داشت که نخست‌وزیر **بنیامین نتانیاهو** هر کاری در این باره را انجام دهد. اما خطر واقعی اسرائیل از صدها عضو **کنست** و شخصیت‌های عمومی احزاب دیگر - از جمله **لیکود** ، **یش آتید** و حتی **اتحادیه صهیونیستی** - ناشی می‌شود که کاملاً می‌دانند که **اسموتریش** و همکارانش در حزب **ها یبایت** ها یهودی در حال کشیدن و اخراج از دولت هستند ، اما ترس آنها به ایستادن و یا مخالفت در مقابل دولت از ایجاد یک جبهه متحد با چپ اسرائیلی است که مبادا حقیقت را به مردم بگویند:

Smotrichism ، مانند **هیتلریسم** ، **استالینیسم** و **مائوئیسم** قبل از آنها ، **ایدئولوژی** است که منجر به وقوع نسل‌کشی می‌شود. (54).

پرورش یک گوساله ماده قرمز

در صدر ویا در راس جناح فوق‌العاده صهیونیسم مسیحی مؤمنان واقعی قرار دارند که هم‌اکنون آشکاراً در **کنست** (پارلمان اسرائیل) بعنوان نماینده مردم عضویت دارند و شرکای احتمالی در ائتلاف حاکم به حساب می‌آیند. (55)

این فعالان با یک احترام اساسی نسبت به سایر پیروان یهودیت ارتدکس تفاق دارند: آنها مصمم هستند که اقدامات واقعی را در جهت ایجاد پادشاهی جدید یهودی کتاب مقدس انجام دهند. بخش اصلی این طرح، ساختمان یک معبد یهودی سوم در تپه مقدس قدیمی است. (هر دو اول به ترتیب توسط بابلی ها در سال « 586 » پیش از میلاد و رومی ها در 70 میلادی نابود شدند.) یک مانع آشکار در راه اعمار معبد سوم این است که کوه معبد یهودیان اتفاق می افتد که حرم الشریف مسلمانان باشد. سومین مکان مقدس، جوار مسجد الاقصی و گنبد سنگ. که اینها اولاً باید ویران شوند تا راهی برای معبد سوم یافت یا باز شود

برنامه های برای تحقق این امر به هیچ وجه جدید نیست. از سال (1979 تا 1984)، یک محله مخفی از شهرک نشینان، معروف به یهودیان زیرزمینی، دست به حملات تروریستی علیه رهبران مدنی فلسطین زدند. این همچنین نقشه ای را برای منفجر شدن گنبد سنگ ایجاد کرد، اما با گذشت زمان اعضای این گروه دستگیر و به اتهام تروریستی محاکمه شدند. و بعد از گذشت یک زمان کوتاه با مداخله اشخاص ذینفوذ در سال (1990) مورد عفو قرار گرفتند.

این گروه هرگز از عمل خود پشیمان نیستند، رهبر متعصب « Yehuda Etzion » و همزمانش به تدوین برنامه های برای معبد سوم ادامه دادند. که اکنون تعداد آنها چند برابر شده است و آنها از حاشیه ها به مراکز قدرت سیاسی منتقل شده اند. (56) یک مجموعه مستند تلویزیونی اخیر توجه شبکه گسترده ای از فعالان را که در حال آماده سازی عملی برای ساخت معبد سوم و اجرای مراسم در آن هستند، جلب کرده است. (57) که اینها شامل نقاشی ها و مدل های دقیق معماری برای خود معبد، خیاطی و گلدوزی برای کاهنان است که در آن مأمور می شوند، و تمرین ذبح و قربانی های حیوانات در مجاورت سایت مقدس است. برای اینکه اجازه داده شود کاهنان وارد معبد شوند و مراسم خود را انجام دهند، ابتدا باید با خاکستر یک گوساله قرمز سوخته و بی پروا تمیز شوند. قرمز به معنای کاملاً قرمز است - حتی دو مو سیاه رد صلاحیت آن هستند. یک دامدار گاو به نام **منوئیل اورباخ**، که در **جولان** تحت اشغال اسرائیل زندگی می کند، مأمور شده است که حسب انتخاب به تولید و پرورش، یک گوساله ماده قرمز بپردازد. با مصاحبه در تلویزیون وی ادعا کرد که انتظار می رود خیلی زود حیوان مورد نظر تحویل داده شود.

این خود شاید تلویوایز شود (یعنی توسط تلویزیون ترویج شود) :

مواد منفجره به راحتی در اختیار این فعالین قرار می‌گیرد که در شهرک های مسکونی همچو مسلح ساکن هستند و بدون شک برخی از آنها برای استفاده در صورت لزوم از کار خود دور میشوند . البته جهان اسلام به احتمال زیاد نسبت به تخریب مساجد مقدس واکنش خشونت آمیز نشان می‌دهد. که این به راحتی می‌تواند به یک درگیری بزرگ در کل منطقه و احتمالاً فرا تر از آن افزایش یا بد. رویا نیان یا متعصبین مسیحی به خصوص از این چشم انداز خسته نمی‌شوند: آنها آن را با همان نوع امیدواری که انجیلی های مسیحی افراطی برای تحقق آن در مبارزه اند ، می‌دانند. که در واقع ، هر دو دسته از nutters یا از دیوانه های غیر عادی خطرناک ، یهودی و مسیحی اند ، که از بسا جهات عقاید مشترک دارند (به جز این که اولی ها انتظار دارند که اول مسیح بیایند ، در حالی که برای دومی این دومین است - پس از آن با ید به یهود یا ن تبدیل شوند. یا بمیرد) هما نظر که اخیراً **دیلی اکسپرس** گزارش داده است .

نظریه پردازان توطئه کتاب مقدس معتقدند که ساخت سومین معبد مقدس در اورشلیم مقدم بر بازگشت قریب الوقوع «عیسی مسیح» خواهد بود. گلچین های یهودی یا اخرت شناسان در مورد اواخر زمان ادعا می‌کنند که معبد مقدس برای نزدیک شدن به آخرالزمان برای سومین بار از زمین بلند خواهد شد. صحبت از ساخت معبد سوم این هفته در پاسخ به نامه ای که توسط مجمع قد رت مند یهودیان خا خا مها موسوم به شورای عالی در قدس باستان نوشته شده است ، پدیدار شد.

بیت المقدس در هفته آینده به سمت انتخابات شهرداری می‌رود و شورای عالی **خا خا مها** از هر دو کاندیدها نامزد شهرداری ، یعنی **اوفر برکوویچ** و **موشه لیون** خواسته تا با سازی معبد سوم را در نظر داشته باشند .

معبد مقدس نقشی اساسی در **سنت یا نبوت** یهود ایفا می‌کند و نقش اصلی آن در پیشگویی ها و حکایت های مربوط به آخرالزمان است.

کشیش عیسوی و واعظ روزرستاخیز، **پاول بگلی** ، اکنون ادعا کرده است که نشانه های زمانهای پایانی یا اخیرالزمان در حال تحقق است.

واعظ مستقر در **اینديانا** گفت: " **خا خا مها**ی دادگاه صنعدرین (شورای عالی) هر دو کاندیدای شهردار را دعوت می‌کنند تا در برنامه های خود برای این شهر با سازی معبد سوم را بگنجانند."

به گفته ایروین باکستر از وزارتخانه های اخیرالزمان ، سومین معبد مقدس در هفت سال گذشته از وجود جهان باسازی می شود.

واعظ رستاخیز گفت: این اتفاق در سه سال اول زمانهای پایان اتفاق می افتد و "بارزترین نشانه" زمانهای پایان است که در نهایت فرا رسیده.

آقای باکستر گفت: "هرچه سنگ بنای یا سنگی تهدا بی که به خاطر اعمار معبد گذاشته شود ، هر شبکه ای روی زمین این رویداد خارق العاده را از طریق تلویزیون به نمایش گذارد." (58)

آیات خدمات امنیتی اسرائیل به موقع عمل می کنند ویاکه عمل خواهد کرد تا از وقوع هرگونه انفجار در مکان مقدس هنگام سنگذاری در تهداب معبد سوم جلوگیری کنند ، همان طور که در سال (1984) انجام شد؟ من آرزو نمی کنم بیش از حد هشدار دهنده به نظر بیابم ویا بگیرم ، اما در هنگام تماشای آن که اسرائیل به افراط پوپولیسیم نژادپرستانه و الحاق گرایی توجه می کند ، باید حواس مان به جنبش تعصب مسیح باشد

یادداشتها : Notes

1↪ For an authoritative statement, see "Zionism Defined," Zionism on the Web. For similar but briefer formulations, see, for example, Jonathan Freedland, "Labour and the Left Have an Antisemitism Problem," *Guardian*, March 18, 2016; Eylon Aslan-Levy, "Why Anti-Zionism Is Inherently Anti-Semitic," *Times of Israel*, December 8, 2013.

2↪ I use the term myth for a narrative, which may or may not contain some objective truth, shared by a community.

3↪ Numbers 11:29, I Samuel 2:24, II Kings 11:17, II Chronicles 23:16.

4↪ Quoted by Israel Shahak, "The Jewish Religion and Its Attitude to Non-Jews," *Khamsin* 8 (1981).

5↪ For a readable debunking of the myth of Jewish nationhood, see Shlomo Sand, *The Invention of the Jewish People* (London: Verso, 2009).

6↪ According to a famous ruling by Israel's Supreme Court—*Rufeisen v. Minister of the Interior*, 16 PD 2428 (1962)—such a person is not a Jew as far as Israeli law is concerned.

7↔ *Encyclopaedia Judaica*, s.v. "The Pittsburgh Platform," 2008, available at Jewish Virtual Library.

8↔ Alfred Naquet, "Drumont et Bernard Lazare," *La Petite République*, September 24, 1903. Naquet speaks of Lazare in the past tense, because the latter died a few days before publication of the article.

9↔ For extensive quotes, see Moshé Machover, "The Immoral Dilemma: The Trap of Zionist Propaganda," *Journal of Palestine Studies* XLVII, no. 4 (2018); Moshé Machover, "Zionist Myths: Hebrew versus Jewish Identity," *Weekly Worker*, May 15, 2013.

10↔ For some data derived from the Russian imperial census of 1897, see Machover, "Zionist Myths."

11↔ See V. I. Lenin, "The Position of the Bund in the Party," October 1903, available at <http://marxists.org>.

12↔ *Jewish Encyclopedia*, s.v. "Basel Program," 1906, available at <http://jewishencyclopedia.com>.

13↔ Jewish Virtual Library, s.v. "Zionism: Jewish Colonial Trust."

14↔ Vladimir Jabotinsky, "The Iron Wall" ("O Zheleznoi stene"), *Rassvyet*, November 4, 1923. For an English translation, see Jewish Virtual Library, s.v. "Texts Concerning Zionism: 'The Iron Wall.'" Jabotinsky was the founder of right-wing ("revisionist") Zionism, which first assumed power in Israel in 1977 and has come to dominate Israeli politics. To date, five prime ministers—Menachem Begin, Yitzhak Shamir, Ariel Sharon, Ehud Olmert, and Benjamin Netanyahu—have been self-proclaimed Jabotinsky disciples.

15↔ Theodor Herzl, *Selected Works*, vol. 7, book I (Tel Aviv: Newman, 1928–29), 86. A slightly different English translation of the same text is available online at <http://archive.org>.

16↔ Karl Marx, *Capital*, vol. 1, chap. 31 (London: Penguin Classics, 1990).

17↔ Karl Kautsky, *Socialism and Colonial Policy*, 1907, available at <http://marxists.org>. For further discussion of Kautsky's position and the Marxist typology of colonialism, see Moshé Machover, "Colonialism and the Natives," *Weekly Worker*, December 12, 2015.

18↔ See Moshé Machover, "The Decolonisation of Palestine," *Weekly Worker*, June 23, 2016.

19↔ As an example of this sophism, see Michael Walzer, "The Anomalies of Jewish Identity," *Iyyun: The Jerusalem Philosophical Quarterly* 59 (2010): 24–38.

20↵ See examples of this in Alan Wolfe, *At Home in Exile: Why Diaspora Is Good for the Jews* (Boston: Beacon, 2014).

21↵ For further details, see Ehud Ein-Gil, "*The Nation That Was Erased and Forgotten*," *Haaretz*, December 13, 2014. For the rift with Britain, see Moshé Machover, "*The Decolonisation of Palestine*."

22↵ My translation and emphasis of the original Hebrew text.

23↵ Yoram Shachar, "*Israel as a Two-Parent State: The Hebrew Yishuv and the Zionist Movement in the Declaration of Independence*," *Zmanim* 98 (2007), quoted in Ein-Gil, "*The Nation That Was Erased and Forgotten*."

24↵ "*Declaration of Establishment of State of Israel*," May 14, 1948, available at <http://mfa.gov.il>.

25↵ Ben-Gurion's long-standing doctrine is quoted in chapter 33 of my book, *Israelis and Palestinians: Conflict and Resolution* (Chicago: Haymarket, 2016).

26↵ For discussion of this fundamental Zionist position, see Moshé Machover and Emmanuel Farjoun, "*The National Movement in the Arab East at the End of the Road*," 1976, in Machover, *Israelis and Palestinians*.

27↵ Yigal Elam, "*Hanahot Hadashot Leota Tzionut*" ("*New Assumptions for the Same Zionism*"), *Ot*, no. 2 (1967); my translation (emphasis in the original). This fits in with Arthur Balfour's admission in a much-quoted letter to David Lloyd George, dated February 19, 1919: "*The weakness of our position is that in the case of Palestine we deliberately and rightly decline to accept the principle of self-determination. If the present inhabitants were consulted, they would unquestionably give an anti-Jewish verdict.*"

28↵ A highly exceptional recent public use of this term was made, no less, by the president of Israel, Reuven Rivlin, who in a television interview on April 12, 2016, expounded his vision of a future confederation between two "entities": one Palestinian and the other Hebrew

29↵ This confusion is further compounded by the fact that an Israeli passport lists "Israeli" as the nationality. But this is because, according to international convention, this rubric in any passport denotes the citizenship status of the bearer, not their national identity. For example, a UK passport states the citizenship of the bearer as the nationality (for example, "British Citizen") not whether the person is English, Scottish, Welsh, or Irish. Indeed, in an Israeli passport, Nationality is translated into Hebrew by *ezrahut*, meaning citizenship.

30↪ According to a recent authoritative estimate, over 420,000 Israelis belong to this category of Hebrew non-Jews. See Judy Maltz, "Immigration to Israel Is on the Rise Thanks to These 'Non-Jews,'" Haaretz, October 26, 2019.

31↪ For discussion of this claim and the moral trap it sets, see Machover, "The Immoral Dilemma."

32↪ Haim Gurl, "Israelis Used to Be Hebrews, Now What Are We?," Haaretz, February 25, 2014.

33↪ Tovah Lazaroff, "Bible Is Jewish Deed to Land of Israel, Settlement Envoy tells UNSC," Jerusalem Post, April 30, 2019. Enjoy the video: "Ambassador Danon Teaches the UN a History Lesson on the Jewish Connection to the Land of Israel," YouTube video, posted by "Israel in UN," April 30, 2019.

34↪ The letter is available on several websites, such as the website of Jewish Voice for Peace. Ben-Gurion repeated the same strategic plan at a June 1938 meeting of the Jewish Agency Executive (the leading political organ of the Hebrew Yishuv): "[I am] satisfied with part of the country, but on the basis of the assumption that after we build up a strong force following the establishment of the state, we will abolish the partition of the country and we will expand to the whole Land of Israel." Quoted in Nur Masalha, Expulsion of the Palestinians: The Concept of "Transfer" in Zionist Political Thought, 1882–1948 (Washington DC: Institute for Palestine Studies, 1992).

35↪ Avi Shlaim, Collusion Across the Jordan: King Abdullah, the Zionist Movement and the Partition of Palestine (New York: Columbia University Press, 1988).

36↪ Ilan Pappé, Ten Myths About Israel, chap. 6 (London: Verso, 2017).

37↪ Her autobiography, Woman of Violence: Memoirs of a Young Terrorist, 1943–1948, was published by Holt, Rinehart and Winston in 1966.

38↪ LaMerhav (labour-Zionist daily paper), March 8, 1964.

39↪ Israeli colonization of the Golan Heights, a Syrian territory occupied by Israel in the 1967 War, also started soon after that war. But there, the settlers were driven by overtly material motives. See Moshé Machover, "The War Israel Planned," Weekly Worker, July 6, 2017.

40↪ See John Riddell, "How Socialists of Lenin's Time Responded to Colonialism," John Riddell (blog), December 14, 2014.

41↪ I. Lenin, "The International Socialist Congress in Stuttgart," available at <http://marxists.org>.

42↔ For the population data, see “Israeli-Palestinian Conflict: Population Statistics,” ProCon, last updated on September 17, 2010.

43 ↔ A classic account of this internal colonization can be found in Sabri Jiryis, *The Arabs in Israel, 1948–1966* (Washington DC: Institute for Palestine Studies, 1969).

44↔ For the sake of simplicity, I refer to this party by the name that it formally adopted in 1968, following a merger of its parent party, Mapai, with two much smaller parties.

45↔ Again, for simplicity I use the name this party adopted in 1956, when it was formed as a merger of two closely allied parties.

46↔ Annie Robbins, “The Messiah’s Donkey: Settlers Fire on Palestinian Villagers as the Israeli Military Watches,” Mondoweiss, May 21, 2012. In the King James Version (Zechariah 9:9), the beast is called an “ass”; Americans favor “donkey,” because they think ass is a kickable part of the human anatomy.

47 ↔ Amira Hass, “The Danger of Hebronization,” Haaretz, August 13, 2019.

48↔ Amos Oz, “The Minister of Defence and the Lebensraum,” Davar [Israeli Labor Party daily Hebrew newspaper], August 22, 1967; my translation.

49↔ Ariel Renan, Davar, September 14, 1967; my translation, emphasis in the original.

50↔ For example, Or Kashti, “‘Only Room for Men’: Driver Denied Israeli Woman Entry on Bus to Ultra-Orthodox Town,” Haaretz, July 10, 2019; Or Kashti, “Sex Separation at Jerusalem Conference Attended by Government Officials,” Haaretz, July 16, 2019; Or Kashti, “No White Shirts, Separate Smoking Areas for Female Soldiers: Israeli Army Beefs Up ‘Modesty’ Rules,” Haaretz, July 14, 2018; Or Kashti, “Gender Segregation at Israel’s Universities Spreading to Whole Campus, High Court Warns,” Haaretz, January 18, 2019.

51↔ For example, Or Kashti and Shira Kadari-Ovadia, “Education According to Bennett: More Judaism, Less Democracy,” Haaretz, January 28, 2019; Or Kashti, “Israeli Education Ministry Secretly Eased Religious Groups’ Access Inside Secular Schools,” Haaretz, August 11, 2019; Noga Brenner Samia, “Israeli Schools Teach Pro-Settler Religious Nationalism Is the Only Way to be Jewish,” Haaretz, October 31, 2019.

52↔ Yotam Berger, “Israeli Party Approves Annexation Plan to Coerce Palestinian Departure,” Haaretz, September 13, 2017.

53↔ The formulation of the three options is taken from a Talmudic commentary, Vayikra Rabba 17:6.

54↔ Daniel Blatman, “The Israeli Lawmaker Heralding Genocide Against Palestinians,” Haaretz, May 23, 2017. See also Zeev Sternhell, “In Israel, Growing Fascism and a Racism Akin to Early Nazism,” Haaretz, January 19, 2018.

55↔ For a detailed three-part account of the Third Temple movement and its plans, see Whitney Webb, “In Israel Push to Destroy Jerusalem’s Iconic Al-Aqsa Mosque Goes Mainstream,” MintPress News, June 24, 2019; Whitney Webb, “How Israel’s Third Temple Movement Rebranded Theocracy as ‘Civil Rights,’” MintPress News, July 3, 2019; Whitney Webb, “The Untold Story of Christian Zionism’s Rise to Power in the United States,” MintPress News, July 12, 2019.

56↔ Allison Kaplan Sommer, “How a Group of Jewish Terrorists Ended Up in Israel’s Halls of Power,” Haaretz, July 5, 2018.

57↔ The very revealing first part of this series can be seen—unfortunately without English subtitles—on YouTube.

58↔ Sebastian Kettley, “End of the World: Jerusalem Third Temple ‘Fulfils Biblical Prophecy’ of the End Times,” Express, March 18, 2019.

FacebookTwitterPrintFriendlyRedditEmailTeilen

2020, Commentary

«2020-02-21» **با تقديم سلامها**

